

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 272/2023

(αριθμός κατάθεσης έφεσης 96/2022)

(αριθμός κατάθεσης προσδιορισμού έφεσης: ΜΤ86/2022)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή [redacted] Πρωτοδίκη που ορίσθηκε από την Διευθύνουσα το Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης και το γραμματέα [redacted]

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 15-2-2023 στην Αλεξανδρούπολη για να δικάσει την έφεση κατά της με αριθμό 386/2022 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αλεξανδρούπολης μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ: Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και διακριτικό τίτλο «ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ» με ΑΦΜ 999538617 της Δ.Ο.Υ. Αθηνών, και αριθμό ΓΕΜΗ 161712601000 που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Κοραή αρ. 3 και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του [redacted] (Α.Μ.Δ.Σ. Θεσσαλονίκης [redacted]) που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛ [redacted] ιδιοκτήτριας ατομικής επιχείρησης που εδρεύει [redacted] επί της οδού [redacted] και η οποία έχει τη διαχείριση, εκμετάλλευση και κατά νόμον ευθύνη λειτουργίας του [redacted] με το διακριτικό τίτλο [redacted] που λειτουργεί στην ίδια παραπάνω διεύθυνση, [redacted], η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του [redacted] (Α.Μ. Δ.Σ. Αλεξανδρούπολης [redacted]) που κατέθεσε προτάσεις.

Ο ενάγων και ήδη εκκαλών αστικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αλεξανδρούπολης την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης Τ47/2021 αγωγή του κατά της εναγόμενης και ήδη εφεσίβλητης. Επ' αυτής εκδόθηκε, αντιμωλία των διαδίκων, με την τακτική διαδικασία, η με αριθμό 386/2022 οριστική απόφαση του προαναφερθέντος Δικαστηρίου που απέρριψε αυτή ως κατ' ουσία αβάσιμη. Κατ'αυτής ο ηττηθείς ενάγων άσκησε την από 19-10-2022 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ενώπιον του γραμματέα του Ειρηνοδικείου Αλεξανδρούπολης υπ' αριθ. κατ. 96/2022

έφεσή του, η οποία προσδιορίσθηκε να συζητηθεί στην αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο. Κατά την ανωτέρω δικάσιμο η υπόθεση εκφωνήθηκε κατά τη σειρά του οικείου πινακίου, οι διάδοση παραστάθηκαν ως άνω αναφέρεται και η υπόθεση συζητήθηκε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη έφεση κατά της με αριθμό 386/2022 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αλεξανδρούπολης, που εκδόθηκε με την τακτική διαδικασία αντιμωλία των διαδίκων, ασκήθηκε νομότυπα από τον ηττηθέντα ενάγοντα αστικό συνεταιρισμό, με την κατάθεση δικογράφου στην γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση [αρ. 495 § 1 ΚΠολΔ), και εμπρόθεσμα, ήτοι εντός της διετούς προθεσμίας της προθεσμίας από την δημοσίευσή της (12-9-2022) που ορίζει το άρθρο 518 παρ.2 ΚΠολΔ, εφόσον από το φάκελο της δικογραφίας δεν προκύπτει επίδοση αυτής, ούτε οι διάδικοι επικαλούνται τέτοια, η δε έφεση ασκήθηκε την 26-10-2022. Επομένως, εφόσον για το παραδεκτό αυτής έχει καταβληθεί το απαιτούμενο παράβολο, νόμιμα φερομένη στο Δικαστήριο αυτό που είναι αρμόδιο για την εκδίκασή της, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί στην συνέχεια ως προς το παραδεκτό και την βασιμότητα των λόγων της (αρ. 535 § 1 ΚΠολΔ).

Με την υπό κρίση αγωγή, ο ενάγων εξέθετε ότι είναι νόμιμα συνεστημένος κατά τις διατάξεις των νόμων 2121/1993 και 4481/2017 οργανισμός συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων, με αποκλειστικό σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων επί των μουσικών έργων των αναλυτικά αναφερόμενων μελών του, ήτοι συνθετών, στιχουργών, εκδοτών/υποεκδοτών μουσικών έργων και εν γένει δικαιούχων στην Ελλάδα, δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας και των διεθνών συμβάσεων. Ότι τα μέλη του έχουν αναθέσει τη διαχείριση και προστασία της εκμετάλλευσης των πνευματικών τους έργων και ότι στα πλαίσια της εν λόγω δραστηριότητάς του οι ως άνω του έχουν μεταβιβάσει καταπιστευτικά με έγγραφες συμβάσεις τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους σε όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους ή στα έργα που αυτοί έχουν κληρονομήσει, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης των έργων με οποιαδήποτε μορφή και σε οποιονδήποτε χώρο. Ότι, επιπλέον, ο ενάγων έχει καταστεί μέλος της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής

Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών και 74 αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης, τις οποίες έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στην αγωγή ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, οι οποίοι του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς το σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των αναφερόμενων στις συμβάσεις αυτές εξουσιών των πνευματικών δικαιωμάτων επί του συνόλου των οπτικοακουστικών έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα παρουσίασης των έργων αυτών στο κοινό. Ότι για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτόν δικαιούχων, παραχωρεί μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης στους ενδιαφερομένους έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, το οποίο είναι καθορισμένο και καταγεγραμμένο στο περιγραφόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο κατ' άρθρο 23 παρ. 2 ν. 4481/2017 δημοσίευσε δια αναρτήσεως στην ιστοσελίδα του και κοινοποίησε στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, αναρτηθέν και επίσημη ιστοσελίδα αυτού. Ότι η εναγόμενη, η οποία διατηρεί και εκμεταλλεύεται ατομική επιχείρηση καφέ - μπαρ υπό το διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην Αλεξανδρούπολη, επί της

επιφάνειας 120τμ περίπου, στο πλαίσιο της λειτουργίας της επιχείρησής της εκτελεί από 01.01.2018 τουλάχιστον, συστηματικά και σε καθημερινή βάση δια των νομίμων εκπροσώπων, υπαλλήλων και εν γένει προστηθέντων αυτής, εντός του καταστήματος της δημόσια μουσικά έργα του μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντα, προσφέροντας μουσική στους πελάτες της για την ψυχαγωγία τους με τη χρήση απλών μηχανικών μέσων. Ότι ειδικότερα στις 1-8-2019, ημέρα Πέμπτη και μεταξύ των ωρών 14.45' και 15.45' με γνώση και δόλο και παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις του ενάγοντα, τόσο προφορικές, όσο και γραπτές, έκανε χρήση του προστατευόμενου από τον ενάγοντα μουσικού ρεπερτορίου, εκτελώντας δημόσια χωρίς την εκ του νόμου απαιτούμενη έγγραφη άδεια του ενάγοντα τα δειγματοληπτικά στην αγωγή αναφερόμενα πέντε μουσικά έργα, που είναι έργα των μελών των ως άνω αλλοδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, με τους οποίους ο ενάγων έχει συνάψει συμβάσεις εκπροσώπησης. Ότι παρόλ' αυτά ουδέποτε κατέβαλε οποιοδήποτε αντάλλαγμα για τη χρήση του ρεπερτορίου του ενάγοντα, συνεχίζοντας μέχρι και σήμερα αδιάλειπτα και συνεχώς την εν γνώση της παράνομη, υπαίτια και

άνευ αδείας δημόσια εκτέλεση των εκπροσωπούμενων και προστατευόμενων από τον ενάγοντα μουσικών έργων. Ότι προηγουμένως ο ενάγων είχε παραδώσει στην εναγόμενη το υπ' αριθ. 1430/18.10.2018 απογραφικό-ενημερωτικό δελτίο δια του οποίου της είχε γνωστοποιήσει την υποχρέωση λήψης άδειας δημόσιας εκτέλεσης μουσικής, αποστέλλοντας της τις από 4-12-2018, 16-1-2019 και 30-5-2019 επιστολές. Ότι και μετά τη διεξαγωγή του ως άνω δειγματοληπτικού ελέγχου, ο ενάγων όχλησε εκ νέου την εναγόμενη με την από 21-8-2019 επιστολή του, με την οποία την καλούσε να τακτοποιήσει τις οικονομικές της υποχρεώσεις, προκειμένου να λάβει την άδεια δημόσιας εκτέλεσης για τα έτη 2018 και 2019. Ότι επειδή η εναγόμενη δεν ανταποκρίθηκε, ο ενάγων υπέβαλε την από 13-9-2019 αίτηση απαγόρευσης δημόσιας εκτέλεσης μουσικής προς το Α.Τ. Αλεξανδρούπολης, εν συνεχεία δε απεύθυνε στην εναγόμενη επιστολές κατά τις ημερομηνίες 17-10-2019, 30-10-2020, παραδίδοντας της και νέο απογραφικό δελτίο, υπ' αριθ. 17462/19-8-2020, προκειμένου να του καταβάλει η ενάγουσα την οφειλόμενη αμοιβή για επίδικη χρήση των μουσικών έργων του ρεπερτορίου του κατά τα έτη 2018, 2019, 2020. Ότι η εναγόμενη παρά τις συνεχείς οχλήσεις εξακολούθησε να προβαίνει σε άνευ αδειοδοτήσεως χρήση και εκμετάλλευση του ρεπερτορίου του ενάγοντα. Ότι για επιχειρήσεις όπως αυτή της εναγόμενης, ήτοι για επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος καφέ - μπαρ, που προβαίνουν σε δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση απλών μηχανικών μέσων, το καταρτισθέν κατά τα ανωτέρω αμοιβολόγιο του ενάγοντα, για καταστήματα επιφάνειας 101-200τμ, ορίζει το ύψος των πνευματικών δικαιωμάτων: για τα έτη 2018, 2019 και 2020, για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση απλών μηχανικών μέσων, το ποσό των 86,00 ευρώ μηνιαίως πλέον ΦΠΑ 24%, ώστε συνεπώς η αμοιβή που η εναγόμενη θα όφειλε να είχε καταβάλει, εάν είχε εκ των προτέρων ζητήσει την έγγραφη άδεια του εναγόμενου, θα ανερχόταν στο ποσό των 1.279,68 ευρώ (= 1.032,00 ευρώ (= 86,00 ευρώ X 12 μήνες), πλέον ΦΠΑ 24% ποσού 247,68 ευρώ) για κάθε ένα από τα έτη 2018 και 2019 και για τους επτά μήνες που λειτούργησε το κατάστημα το έτος 2020 (Ιανουάριος, Φεβρουάριος, Ιούνιος, Ιούλιος, Αύγουστος, Σεπτέμβριος, Οκτώβριος, Νοέμβριος και Δεκέμβριος) στο συνολικό ποσό των 746,48 ευρώ (= 602,00 € (= 86,00 € x 7 μήνες) πλέον ΦΠΑ 24% ποσού 144,48 €). Ότι δηλαδή σε γενικό σύνολο για τα έτη 2018, 2019 και 2020 η εναγόμενη θα όφειλε να είχε

καταβάλλει το ποσό των 3.305,84 ευρώ. Ότι εξαιτίας της παράνομης και υπαίτιας προσβολής των προστατευόμενων από τον ενάγοντα δικαιωμάτων, η οποία συνεπάγεται περιουσιακή ζημία του τελευταίου, η εναγόμενη υποχρεούται σε αποζημίωση, η οποία ανέρχεται κατ' άρθρο 65 παρ. 2 ν.2121/1993 στο διπλάσιο της κατά τα ανωτέρω αμοιβής. Ότι περαιτέρω λόγω της αδικοπρακτικής συμπεριφοράς της η εναγόμενη υποχρεούται και σε αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη ο ενάγων, καθώς έχει θιγεί η φήμη και η πίστη του, όπως εκτίθεται. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό ο ενάγων ζητούσε να υποχρεωθεί η εναγόμενη να του καταβάλει ως αποζημίωση το συνολικό ποσό των 6.611,68 ευρώ για την κατά τα ανωτέρω περιουσιακή του ζημία, καθώς και το ποσό των 3.000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, ήτοι συνολικά το ποσό των 9.611,68 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρις εξοφλήσεως. Επιπλέον ζητούσε να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικαστεί η εναγόμενη στην πληρωμή της δικαστικής του δαπάνης. Επί της αγωγής αυτής, η οποία είναι πλήρως ορισμένη διότι περιέχει όλα τα κατ' αρθ.216 ΚΠολΔ, απαιτούμενα για τη νομική της θεμελίωση και δικαστική της εκτίμηση στοιχεία, εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων, κατά τη τακτική διαδικασία, η εκκαλούμενη υπ' αριθ. 386/2022 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αλεξανδρούπολης, η οποία απέρριψε την αγωγή ως ουσιαστικά αβάσιμη. Κατά της αποφάσεως αυτής παραπονεείται ο εκκαλών με τη κρινόμενη έφεσή του για εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί την εξαφάνιση της, ώστε γίνει δεκτή η αγωγή του.

Ο εκκαλών με τον πρώτο λόγο έφεσης παραπονεείται διότι η εκκαλούμενη εσφαλμένως έλαβε υπόψη τις υπ' αριθ. 44 και 45/14-2-2022 ένορκες βεβαιώσεις του Ειρηνοδικείου Αλεξανδρούπολης καθώς αυτές λήφθησαν μετά τη λήξη της προθεσμίας για εκατέρωθεν κατάθεση προτάσεων και ενόψει της κατάθεσης της προσθήκης-αντίκρουσης καθώς αυτές δεν κατατείνουν στην αντίκρουση ισχυρισμών που προβλήθηκαν το πρώτον με τις προτάσεις της καθώς δεν υφίσταντο νεότεροι ισχυρισμοί της αλλά τουναντίον αναφέρονται και αποσκοπούν στην αντίκρουση των αγωγικών ισχυρισμών της. Ωστόσο, στην παρούσα δίκη αλυσιτελώς προβάλλεται ο ως άνω ισχυρισμός δεδομένου ότι κατά το άρθρο 529 παρ.1 εδ. α' ΚΠολΔ, στην κατ' έφεση δίκη επιτρέπεται

να γίνει επίκληση και προσαγωγή νέων αποδεικτικών μέσων, κατά δε την παρ.2 του ίδιου άρθρου, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί να αποκρούσει τα αποδεικτικά μέσα που προσάγονται πρώτη φορά σε αυτό ως απαράδεκτα, αν κατά την κρίση του ο διάδικος δεν τα είχε προσκομίσει στην πρωτόδικη δίκη από πρόθεση στρεψοδικίας ή από βαριά αμέλεια. Με τις διατάξεις αυτές εισάγεται ο δικονομικός κανόνας ότι στην κατ' έφεση δίκη είναι επιτρεπτή η επίκληση και προσκομιδή νέων αποδεικτικών μέσων, παρέχεται όμως στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο η εξουσία να αποκρούσει ως απαράδεκτα τα αποδεικτικά μέσα, τα οποία προσκομίζονται για πρώτη φορά σε αυτό, αν, κατά την αναιρετικώς ανέλεγκτη κρίση του, ο διάδικος δεν τα προσκόμισε στην πρωτοβάθμια δίκη από πρόθεση στρεψοδικίας ή από βαριά αμέλεια (ο.π. ΑΠ 374/2019), που ωστόσο δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

Σύμφωνα με τον Ν. 2121/1993 "Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει, οι πνευματικοί δημιουργοί με τη δημιουργία του έργου αποκτούν πάνω σε αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα) (άρθρο 1 παρ. 1). Ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, μεταξύ δε άλλων και οι μουσικές συνθέσεις με κείμενο ή χωρίς (άρθρο 2 παρ. 1). Μεταξύ των εξουσιών, που παρέχει το περιουσιακό δικαίωμα στον δημιουργό είναι και η εξουσία να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη μετάδοση ή αναμετάδοση του έργου στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση (άρθρο 3 παρ. 1 περ. ζ'), είναι δε ανεξάρτητο από το ηθικό δικαίωμα, που παραμένει στον δημιουργό ακόμη και μετά τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος (άρθρο 4 παρ. 1 και 3). Επίσης με το ν.4481/2017, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Α' 100/20-7-2017 και αφορά στη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, στη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών, για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και σε άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 του ίδιου νόμου, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν, μεταξύ

άλλων, τα ακόλουθα: «Άρθρο 6. Αρμοδιότητες 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα, που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α' του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες, για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές, που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ... ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικός ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων, που προσβάλλουν το δικαίωμα, ως προς τις εξουσίες, που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία, για την εφαρμογή των αμοιβολογιών, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα, ... Άρθρο 7. Τεκμήρια 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται, ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως, ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή, ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. ... Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να

ενεργούν, δικαστικός ή εξωδίκως στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας ή σε πληρεξουσιότητα ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα, που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων, που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων, που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρου 7 του ν. 4481/2017, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και του άρθρου 5 παρ. 2 του ν. 2054/1992, προκύπτει, ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του ν. 2054/1992) «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν την διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αλλοδαποί, αντίστοιχοι, δικαιούχοι, για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, με τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 1 του ν. 4481/2017, θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο, που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτο δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό τεκμήριο λειτουργεί όχι μόνο αποδεικτικά, αλλά και νομιμοποιητικά και επομένως, κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης η αναφορά στο δικόγραφο της ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο . της ενδιαφερόμενης

κατηγορίας δικαιούχων πνευματικών δημιουργών (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών, καθώς και η δειγματοληπτική αναφορά τούτων και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνησης της επιμέρους σχέσης, που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της αμοιβής αφού σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, οι ενάγοντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν δικαστικώς ή εξωδίκως στο δικό τους και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση, που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους ημεδαπούς ή αλλοδαπούς (βλ. ΑΠ 1369/2011, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 472/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 2187/2008, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, οι οποίες αναφέρονται στην καταργηθείσα διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ.' του ν. 2121/1993, η οποία ήταν όμοια στο περιεχόμενό της με τη νυν ισχύουσα). Περαιτέρω, η προσβολή απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος συνιστά πράξη παράνομη και εφόσον γίνεται υπαίτια, συνιστά αδικοπραξία. Γενικά παράνομη προσβολή συνιστά κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες του δημιουργού (ηθικές ή περιουσιακές), που έχει ως αντικείμενο και περιεχόμενο όμοια με το αντικείμενο ή το περιεχόμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας όταν η πράξη αυτή γίνεται χωρίς την άδειά του ή χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που να αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής. Η επέμβαση δε αυτή παρέχει το δικαίωμα στον δημιουργό ή στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο ο δημιουργός μεταβίβασε το περιουσιακό επί του έργου δικαίωμά του, να ζητήσει αποζημίωση, εφόσον υπάρχει υπαιτιότητα εκείνου, που προσέβαλε το δικαίωμα, η οποία (αποζημίωση) δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος (άρθρο 65 παρ. 2 Ν. 2121/1993). Επιπλέον, η παρ. 3 του άρθρ. 65 Ν. 2121/1993 ορίζει ότι «αντί για αποζημίωση και χωρίς να απαιτείται υπαιτιότητα του υπόχρεου, ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει είτε την καταβολή του ποσού κατά το οποίο ο υπόχρεος έγινε πλουσιότερος από την εκμετάλλευση του έργου, χωρίς άδεια του δημιουργού ή του δικαιούχου, είτε την καταβολή του κέρδους που ο υπόχρεος αποκόμισε από την εκμετάλλευση αυτή». Οι ανωτέρω διατάξεις έχουν σχετική αυτοτέλεια και μπορούν να λειτουργήσουν χωρίς άμεση

εκμεταλλεύεται [redacted] μαζικής εστίασης παροχής πλήρους τσαφίσι (ζευτιής και κρυας κουζίνας) και αναψυχής και προσφοράς κατά κύριο λόγο οινοπνευματωδών ποτών υπό το διακριτικό τίτλο [redacted] που βρίσκεται [redacted] και η οποία λειτουργεί [redacted]. Η εν λόγω επιχείρηση στεγάζεται σε δύο συνενωμένα ισόγεια καταστήματα, επιφάνειας 30 τμ και 42,64 τμ αντίστοιχα, με πατάρι άνωθεν με W.C. επιφάνειας 20 τμ, πλέον δε της στεγασμένης αυτής επιφάνειας, η εναγόμενη εκμεταλλεύεται και έκταση του υφιστάμενου έναντι των ισογείων εν λόγω καταστημάτων πεζοδρόμου, αλλά και πάρκου αναψυχής, που της έχει παραχωρηθεί προς χρήση έναντι ανταλλάγματος από το δήμο, έκταση στην οποία η εναγόμενη έχει ανεπτυγμένα τραπεζοκαθίσματα, όπου εξυπηρετείται ο κύριος όγκος της πελατείας της. Σύμφωνα με την άδεια ίδρυσης και λειτουργίας του καταστήματος στην κλειστή αίθουσα πελατών δύνανται να εξυπηρετηθούν 46 πελάτες, στον υπαίθριο χώρο έμπροσθεν του καταστήματος 40 πελάτες και στον χώρο παρακείμενου πάρκου 80 πελάτες και συνολική χωρητικότητα 166 εξυπηρετούμενους θαμώνες, ήτοι η συνολική επιφάνεια της επιχείρησης κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής καλύπτει τα 120 τ.μ. τουλάχιστον. Εντός του καταστήματος αυτής υπάρχει μόνιμη ηχητική εγκατάσταση από την οποία αναμεταδίδεται, καθημερινά μουσική ξένου ρεπερτορίου. Η εν λόγω επιχείρηση βρίσκεται σε ένα από πλέον επισκέψιμα σημεία της πόλης, ιδίως για βραδινή διασκέδαση. Κατά τα διδάγματα δε της κοινής πείρας και λογικής είναι σαφής η σπουδαιότητα και η χρησιμότητα της μουσικής για την προσέλκυση, την τέρψη και την ψυχαγωγία του κοινού στο οποίο αυτή απευθύνεται. Για το λόγο αυτό ο ενάγων ήδη από τον Οκτώβριο του 2018 είχε παραδώσει στην εναγόμενη το υπ' αριθ. 1430/18-10-2018 απογραφικό-ενημερωτικό δελτίο δια του οποίου της είχε γνωστοποιήσει την υποχρέωση λήψης άδειας δημόσιας εκτέλεσης μουσικής ρεπερτορίου του, στο οποίο η εναγόμενη δεν αποκρίθηκε. Κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-2018 έως 31-12-2020 η εναγόμενη έκανε χρήση του προστατευόμενου από την ενάγουσα ρεπερτορίου, με μηχανικά μέσα, χωρίς την εκ του νόμου προβλεπόμενη άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικών έργων, που αποτελούν πνευματική δημιουργία των ως άνω αναφερόμενων μελών του ενάγοντας, αν και γνώριζε ότι απαιτείται προς τούτο έγγραφη άδεια δημόσιας εκτέλεσης. Συγκεκριμένα στις

1-8-2019, μεταξύ των ωρών 14:45 και 15:45 μ.μ., όπως διαπιστώθηκε μετά από επίσκεψη του υπαλλήλου του ενάγοντος [redacted] αυτή χωρίς να έχει την εκ του νόμου προβλεπόμενη έγγραφη άδεια του ενάγοντος για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων εκτέλεσε με μηχανικά μέσα δημόσια στο ανωτέρω κατάστημα και έγιναν έτσι προσιτά στο κοινό, μεταξύ άλλων και τα κατωτέρω δειγματοληπτικά εκτιθέμενα μουσικά έργα των παρακάτω δημιουργών που η ενάγουσα δηλώνει εγγράφως, βάσει του άρθ. 7 παρ.1, 2 Ν.4481/2017 ότι της έχουν εκχωρήσει, βάσει συμβάσεων, την προστασία και διαχείριση των περιουσιακών δικαιωμάτων τους που απορρέουν από τα πνευματικά τους έργα: 1) INSPIRING του ANCONA RYAN ROBERT, 2) YESTERDAY των MC CARTNEY PAUL JAMES/LENNON JOHN WINSTON, 3) ROMA του AMIGO GIROL VICENTE, 4) EMPTY του RAMONTAGNE RAY CHARLES, 5) YOU ARE THE BEST THINK του RAMONTAGNE RAY CHARLES. Η χρήση αυτή από την εναγόμενη έγινε χωρίς προηγούμενη έγγραφη άδεια εκμετάλλευσης του ενάγοντος ως νόμιμου εκδοχέως των δικαιωμάτων των ανωτέρω δημιουργών. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η εναγόμενη αν και της παραδόθηκαν τα υπ' αριθ.1430/18-10-2018 και 17462/19-8-2020 ενημερωτικά-απογραφικά δελτία δια των οποίων εξουσιοδοτημένος συνεργάτης του ενάγοντος, αφού επισκέφθηκε τις παραπάνω ημερομηνίες το κατάστημά της και διαπίστωσε την δημόσια εκτέλεση μουσικής, την ενημέρωσε για την υποχρέωσή της να λάβει σχετική άδεια καθώς και για τις χρεώσεις του αμοιολόγιου της καθώς και οι από 4-12-2018, 16-1-2019, 30-5-2019 και 30-10-2020 επιστολές οφειλής εκ του Τμήματος Δημόσιας Εκτέλεσης του Οργανισμού, προκειμένου να του καταβάλει την οφειλόμενη για τα έτη 2018, 2019 και 2020 αμοιβή, αυτή δεν ανταποκρίθηκε (βλ. ένορκη κατάθεση του μάρτυρα του ενάγοντος). Η δε εναγόμενη, από την πλευρά της, ουδέποτε εναντιώθηκε ή αμφισβήτησε το περιεχόμενο των ανωτέρω εγγράφων, αποστέλλοντας στον ενάγοντα είτε κάποια εξώδικη δήλωση είτε κάποια επιστολή διαμαρτυρίας. Ο ισχυρισμός της εναγόμενης ότι για την ως άνω διαπίστωση της παράβασης δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις του αρθ.65Α Ν.2121/1993, αλυσιτελώς προβάλλεται καθώς αυτές αναφέρονται στις διοικητικές κυρώσεις. Εξάλλου, ο ισχυρισμός της εναγόμενης ότι κατά τα επίδικα έτη έκανε χρήση μόνο από την Soundreef είναι απορριπτέος ως ουσιαστικά αβάσιμος. Όπως άλλωστε προκύπτει τις ως άνω

συναφών επιχειρήσεων με αυτήν της εναγόμενης καθώς και το αμοιβολόγιο του ενάγοντα [το οποίο σημειωτέον όπως προκύπτει καταρτίσθηκε με κριτήρια για την κάθε χρήση χωριστά (τρόπος αναπαραγωγής της μουσικής και επιφάνεια του καταστήματος)], το οποίο έχει καταρτίσει και γνωστοποιήσει στο κοινό, ανέρχεται για δημόσια εκτέλεση μουσικής με απλά μηχανικά μέσα χωρίς φυσικό Disk Jockey (κατηγορία Α3) για τα έτη 2018 έως 2020 στο ποσό των 86 ευρώ μηνιαίως (πλέον ΦΠΑ). Με βάση τα ανωτέρω η αμοιβή, που η εναγόμενη όφειλε να καταβάλει στον ενάγοντα, για τη χορήγηση της προβλεπόμενης από τα άρθρα 13 και 14 του ν. 2121/1993 άδειας για τη δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων στην επιχείρησή της ανέρχεται στα ακόλουθα ποσά: α) Για το έτος 2018, ήτοι από 01-01-2018 έως 31-12-2018, στο ποσό των 86,00 ευρώ μηνιαίως X 12 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα, το συνολικό ποσό των (86,00 X 12 =) 1.032,00 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 247,68 ευρώ ήτοι συνολικά 1.279,68 (1.032,00 + 247,68) ευρώ, β) Για το έτος 2019, ήτοι από 01-01-2019 έως 31-12-2019, το ποσό των 86,00 ευρώ μηνιαίως X 12 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα, στο ποσό των (86,00X12=) 1.032,00 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 247,68 ευρώ, ήτοι συνολικά 1.279,68 (1.032,00+247,68) ευρώ, γ) για το έτος 2020, ήτοι από 01-01-2020 έως 29-2-2020, και από 1-6-2020 έως 31/10/2020 στο ποσό των 86,00 ευρώ μηνιαίως X 7 μήνες που λειτούργησε το κατάστημα, ήτοι (86,00 ευρώX7=) 602,00 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 144,48 ευρώ, και συνολικά 746,48 (602,00+144,48) ευρώ. Ήτοι συνολικά οφείλει για τα έτη αυτά (2018, 2019, 2020) να του καταβάλει το συνολικό ποσό των 3.305,84 (1.279,68+1.279,68+746,48) ευρώ. Συνεπώς, για το ως άνω χρονικό διάστημα η εναγόμενη έχει έναντι του ενάγοντα υποχρέωση αποζημίωσης (άρθρο 65 παρ. 2 Ν. 2121/1993), η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της συνήθως καταβαλλόμενης αμοιβής για το συγκεκριμένο είδος εκμετάλλευσης από ομοειδείς με αυτήν της εναγόμενης επιχειρήσεις, συνεπώς η αποζημίωση, που δικαιούται ο ενάγων, ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής αυτής (άρθρο 65 παρ. 2 εδ. β' του Ν. 2121/1993), ήτοι στο ποσό των 6.611,68 ευρώ (3.305,84 ευρώ X 2). Ακόμη αποδείχθηκε ότι ο ενάγων, ο οποίος ως νομικό πρόσωπο είναι φορέας εννόμων αγαθών συνεπεία της ως άνω παράνομης και υπαίτιας πράξης της εναγόμενης, υπέστη και ηθική βλάβη, αφού από την ως άνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της

εναγομένης (εκμετάλλευση και συγκεκριμένα δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων χωρίς άδεια) προσβλήθηκε η εμπορική του πίστη, η επαγγελματική του υπόληψη η φήμη και το κύρος του στις συναλλαγές. Πρέπει επομένως να επιδικασθεί στον ενάγοντα, ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης, στο ποσό των 300,00 ευρώ, το οποίο το Δικαστήριο κρίνει εύλογο και δίκαιο, σταθμίζοντας το είδος και την έκταση της προσβολής, το βαθμό του πταίσματος της εναγόμενης και την οικονομική κατάσταση των διαδίκων. Ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν η υπό κρίση αγωγή και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των 6.911,68 (6.611,68 +300) ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Η εκκαλούμενη που απέρριψε την αγωγή ως ουσιαστικά αβάσιμη έσφαλε ως προς την εκτίμηση των αποδείξεων, γεγονός που πρέπει να οδηγήσει σε παραδοχή της έφεσης ως ουσιαστικά βάσιμης, σε εξαφάνιση της εκκαλούμενης απόφασης και σε εν μέρει παραδοχή του αιτήματος της ένδικης αγωγής. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η ένδικη έφεση πρέπει να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη για όσους λόγους αναφέρθηκαν ανωτέρω, να εξαφανισθεί η εκκαλούμενη και αφού κρατηθεί και δικασθεί η αγωγή, να γίνει αυτή δεκτή εν μέρει ως βάσιμη κατ' ουσίαν και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα, το συνολικό ποσό των 6.911,68 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Το αίτημα περί κηρύξεως της παρούσας προσωρινά εκτελεστής στον παρόντα βαθμό καθίσταται αλυσιτελές, αφού η παρούσα απόφαση ως τελεσίδικη αποτελεί εκτελεστό τίτλο (άρθρο 904 παρ. 2 εδ. α' του ΚΠολΔ). Τέλος, λόγω της μερικής νίκης και ήττας των διαδίκων, πρέπει να κατανεμηθούν τα έξοδα ανάλογα με την έκταση της νίκης και της ήττας του καθενός και να επιβληθεί τελικά ένα μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας εις βάρος της εναγόμενης (αρθ. 178 παρ. 1 και 183 ΚΠολΔ), να διαταχθεί δε η επιστροφή του παράβολου της εφέσεως, κατ'άρθρο 495 παρ.4, στον εκκαλούντα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και ουσιαστικά την έφεση

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλούμενη υπ' αριθ. 386/2022 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αλεξανδρούπολης (τακτική διαδικασία).

ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση

ΔΙΚΑΖΕΙ την από 1-10-2021 και με αριθ. εκθ. καταθ. Τ47/2021 αγωγή

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των έξι χιλιάδων εννιακοσίων ένδεκα ευρώ και εξήντα οχτώ λεπτών (6.911,68), με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγόμενη στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος τα οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων (400,00) ευρώ.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του παραβόλου της έφεσης στον εκκαλούντα.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αλεξανδρούπολη σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους στις 31.10.2023.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

και αντί της Διευθύνουσας
τη συζήτηση Πρωτοδίκη, η
οποία μετατέθηκε,
σύμφωνα με το άρθρο 306 §
2 ΚΠολΔ, ο Διευθύνων το
Πρωτοδικείο Πρόεδρος
Πρωτοδικών